

en Normalplan, vil det utvivlsomt være uundgaeligt ogsaa i Fremtiden at ændre den.

Som en ren og skær Lønningslov maa det foreliggende Forslag anerkendes. Ogsaa den Gruppe, som jeg tilhører, finder, at det er i det væsentlige tilfredsstillende. Der er taget Hensyn til, at Standard skulde være, hvad der kendes fra de forskellige Lønningslove i 1907 og 1908, naturligvis med alt muligt Hensyn til den Forskel, der er i Stillingerne indbyrdes ved de forskellige Institutioner og mellem disse Stillinger selv. F. Eks. maa der mellem Stillingen som Professor og Stillingen som Forstander for en eller anden Anstalt, f. Eks. for de skønne Kunster, være en naturlig Forskel, og den er i Virkeligheden ogsaa erkendt, om jeg end maa sige, at den ikke altid forekommer mig at være tilstrækkelig erkendt. I Hovedsagen er jeg dog enig baade med den højtærede Minister og den ærede foregaaende Taler i, at der her foreligger en tilfredsstillende Ordning, som der ikke kan gøres nogen afgørende Indvending imod, hvor der ikke er noget, der nødvendigvis maa kræves ændret. Jeg har dog Grund til at nævne nogle enkelte Ændringer, som jeg beklager, og som ogsaa, i alt Fald delvis, er blevet fremdraget i det andet Ting med Haab, et Haab, der dog er blevet skuffet.

Der er f. Eks. Inspektørerne ved Zoologisk Museum. Det er Videnskabsmænd, der har Foredragspligt, de er Medlemmer af den akademiske Lærerforsamling. Det er ogsaa Slutstillinger, i Regelen er der jo ikke Tale om, at en Inspektør kan komme til at avancere. Derfor burde disse Stillinger, som foreslaas af Ministeren og den tidligere Kommission, ikke lønnes med mindre end 4,800 Kr., stigende til 6,000 Kr. Det er nu nedsat til henholdsvis 4,000 Kr. og 5,200 Kr. Det er meget beklageligt, tilmed naar Forholdet faktisk er det, at ved Bevillingen paa Finansloven havde de paagældende, i alt Fald en af dem, saa vidt jeg husker, 1,000 Kr., saa at han nu i Stedet for at faa Fremgang faar 200 Kr.s Tilbagegang. Det kan jo dog kaldes mere tilfældigt, og der er intet, der hindrer, at der kan findes en Form for et ekstraordinært Tilskud, der kan bøde derpaa.

Jeg vil ogsaa gerne nævne et andet Punkt fra Kvæsturen. Jeg har hørt, der har været nogen Strid der. Chefen for Bogholderkontoret og Kassereren kan stige til 5,500 Kr. gennem 3 4-aarige Perioder. De andre Embedsmænd, som jeg kender fra tidligere Tid, nemlig Universitetsforvalteren

og Kassekontroløren, kan kun stige til 5,200 Kr., altsaa 300 Kr. mindre. Det har sin særegne Grund, kan man dog sige, i Betydningen af Stillingen som Chef for Bogholderkontoret, som det nu hedder, og som Kasserer, idet denne har en meget høj Kaution, fordi han indstaar for saa meget. Der er derfor nogen Grund til det, uaagtet man principielt altid har holdt paa, at der skulde være Ligestillethed i disse Stillinger.

Som sagt, det er Spørgsmaal, som jeg principmæssigt kunde betragte som beklagelige, men som ikke paa nogen Maade kan være af den Betydning, at der fra min Side eller fra nogen Side her i Tinget, formoder jeg, vil gøres Bestræbelser for at kaste ind paa en eller anden Maade et Spørgsmaal, som er mere eller mindre væsentligt, og derved muliggøre, at Loven ikke bliver til noget. Thi det maa jo ikke glemmes, at man ikke alene har begæret de forskellige Partiers Tilslutning til velvillig og saglig Behandling, hvad der er fyldestgjort, men man har selvfølgelig ogsaa ønsket, at Velvillien skulde strække sig saa vidt, at denne Lov ikke atter blev et eller maaske flere Aar forhalet. Ønsket er altsaa, at denne Lov skal blive færdig i denne Samling, og det er fornuftigvis dertil, de forskellige Partier har givet deres Tilslutning.

Jeg vil i Anledning af en speciell Opfordring, jeg har faaet skriftligt, omtale et Punkt, som vedrører de højere Almenskoler. Der er en aabenbar Fordel vundet for disse Institutioner derved, at der skrives frem i Lønningerne uden Hensyn til Afgang i det begrænsede Antal Overlærerstillinger. Jeg beklager ganske vist, at Begyndelseslønnen er saa svag, som den er, men Stigningen er altsaa tilfredsstillende og en virkelig Fordel. Der er imidlertid fra Personers Side, som jeg i øvrigt ikke kender, tillige føjet det Ønske til, at den gældende Regel om, at den, der kommer fra en privat højere Almenskole til en offentlig højere Almenskole, kun kan medtage to Alderstrin, maa blive strøget, idet man henviser til, at jo ældre man bliver, des dygtigere bliver man. Ja det kan man jo forudsætte — og det er maaske forudsat —, for saa vidt som Erfaringen bliver større. Men der er dertil at bemærke, at paa dette Punkt er der ikke nogen fast Regel. I mange Tilfælde kan der overhovedet slet ikke medtages noget af den tidligere Anciennet, i andre Tilfælde tillades det at medtage Halvdelen. Det er f. Eks. den Regel, som er indført